

זיוה שמרת מציגה את השמלה היפה ביותר בתצוגה, שתוכננה בידי סבינה שכטר, היתה עשויה מ'ביסט' חום, כשהלקה העליון עטור סיגליות.

ליאורה צוקרמן מדגימה שמלה נועזת של גזעון אבורווק, התפוררה מלאמה מוזהב, ומורכבת משני חלקים, שבעליון נפתח מהשוקף עמוק.

עלמה בן-פורת שהתגלתה כדוג' מנית המוצלחת ביותר בתצוגה, לובשת מכנסיים וחולצה של פני ליידיסטרופ בצבע כחול, ועליהם ג'קט.

ליאורה צוקרמן מדגימה שמלה קייצית של גזעון אור' ברזון מסיפון, בצבעים: ירוק, צהוב וסגול, להם מתאמים כובע וענליים באותם צבעים.

השגרירות הורכה ועזרה לביצוע המשימה שנטלו על עצמם. השגרירות ביקשה שלא ננקוט בפעולה בלתי-חוקית. ערכנו כמה סיורים במקום, ששיכנעו אותנו לקבל את עמדת השגרירות. כי הסתבר לנו, שהרחקתו של צוקרמן מסן פאולו חייבת להיות שלב ראשון בכל מיבצע לחיסולו — והרחקה זו נראתה לנו כמעט בלתי-אפשרית. שכן שם חי כשועל במאורתו, והתבצר בביתו. כנראה ש'הנוקמים מצאו פתיון כדי להוציאו משם. אך יתכן כי השנים הן שהגבירו את שאננותו.

אופנה

ללא חידושים

ביקורות חריפות נמתחו על שבוע ה'האופנה הישראלי' שהסתיים ביום השישי. כתבי האופנה טענו שרמת התצוגות הייתה נמוכה, הדגמים היו ישנים ובלתי-מעניינים. על ביקורות אלה השיבה אלבה אלן, מנהלת ענף ההלבשה במשרד המסחר וה'תעשייה': 'התצוגות שהתקיימו במשך ה'שבוע לא היו תצוגות פרסטיג'יה, היו אלה תצוגות מסחריות בלבד, שכתונן הייתה להציג בפני הסוחרים דגמים מהאוספים ה'קיימים בבתי-העסק. לא הייתה שום כוונה להראות חידושים מיוחדים, מרעישים.' הנהלת שבוע האופנה הייתה מורכבת משלושה גורמים: מכון הייצוא, משרד ה'מסחר והתעשייה, והחברה לתערוכות וירי' דים. הנהלה זו שימשה כגורם מסייע, ב'מסורת הסיוע הניתן לבתי עסק לאחר ביטול הסובסידיות.

בסך הכל היו שתי תצוגות אופנה מס' חרות גדולות, בראשון ובשני לחדש. מלבד זה התקיימו בחדרים הקטנים תצו'נות יותר קטנות של אוספים נבחרים לפי דרישת הקונים. אלה השתתפו 43 פיר'מות. כל פירמה הציגה שני דגמים. חוץ מתצוגות אלה התקיימה ביום החמי'שי תצוגת גאלה בה הוצגו 19 דגמים מ'תפירה מובחרת. עלידי שש דוגמניות מעו'לות (ראה תמונות למעלה). הנהגות העיקריות מהתצוגה היו הפיר'מות הקטנות, שאינן מצוידות בסוכנים ה'מסתובבים בעולם ומפרסמים את הסחורה. הן זכו בפעם הראשונה לייצוג בינלאומי. הצופים, בעלי חנויות מחוץ לארץ, ב'י ניהם הקונה הראשית של בית האופנה הרוזן, וסגן רשת השקם של צי ארצות ה'ברית, הזמינו דגמים רבים לשנת 1966. בניגוד לפרסומים המסחריים על תוצאות המכירה ביריד המזרחי, אין לשבוע האופנה שום תוצאות ברורות. המארגנים טוענים שאין אפשרות לדעת כמה מוצרים נקנו ואיזה, משום שהקונים והמוכרים אינם מעוניינים בפירסומים.

התזמנה הגדולה ביותר נערכה אצל גוטקס — 150 אלף ל"י, ואצל מרים. חברת בת ל' גוטקס — 30 אלף דולר. אצל בנד עור — 80 אלף דולר; אצל גליה-סרמיוזה — 50 אלף דולר; אצל מורי-ב — 20 אלף דולר. כ' מובן שכל ההזמנות האלה הן רק חלק מ'הזמנות שעוד תשלחנה במקרה של הצלחה.

אנשים

"יהוד הגליל"

בעת הראיון שנתן דויד ב'נגוריון לפני שבוע לעתון הסטודנטים פי האתון, הבחין ביגוי ברשמקול המקליט את דבריו. הוא הביט במכשיר בסקרנות, ולבסוף אמר: "לזה יש תכונה חיובית אחת: שלא מסלף. אומרים שטויות — הוא אומר שטויות. אומרים לא-שטויות, הוא גם כן אומר." ● בעת הראיון נכנסה לחדר כולה ב'נגוריון, שהגישה קפה לבעלה. התעלמה מנוכחותו של המראיון ולא כיבדה אותו. ● שעה שנשא נאום בכנסת ה'שבוע, ביטא שר המשפטים דב יוסף את המלה חברות בסגול. תיקנו לו: חברות יש לומר בחסדי-פתח. אולם יוסף עמד על שלו, אמר שוב חברות בחייג סגולה. תיקנו לו שוב. לבסוף לא הבליג עוד ואמר: "התיקון שלכם אינו מחוייב הדקדוק. יש לי על כך אישור מ'משה שרת' וזה מספיק לי!" ● בישיבת ועדת הנכסים של עיריית תל-אביב, שנערכה ה'שבוע, הפריע חברה-המועצה אברהם שכטרמן מתנועת החרות, בקריאות בניינים לנאומו של נתנאל מ'פרלן, נציג הליברלים. העיר לו מסלון: "למה אתה מפריע לי, הרי אנחנו מתחננים בקרוב" השיב שכטרמן: "החתונה עוד לא נערכה." התערב בחיפוף נציג הדתיים-לאומיים אברהם בויאר, שאמר: "גם בתקופת הצירוסין יש כאלה שמתנהגים כמו זוג נשים." השיב לו על כך מסלון: "אבל אני נגד יחסים עם מקומים!" ● בנאומו בזכות המערך עם מפא"י, במועצת אחדות העבודה, ביקש שר-התחבורה ישראל ברייהודה לענות לשאלתו של שולל המערך, חבר הנהלת-הסוכנות משה ארם. ארם זרק לפני ברייהודה את השאלה: "איפה המיפנה במערך המוצע?" במקום להשיב התכופף ברייהודה, רכן על תיק המסמכים שלו, חיפש בין הגיירות וחזר כל העת בקול על שאלתו של ארם: "איפה המיפנה? איפה המיפנה?" ל' בסוף, כשמצא את הגייר שביקש, ושלא נגע כלל לתשובה, פלטו צירי המועצה כמעט פה אחד: "מצאנו את המיפנה!" ●

כנושא לסיפורים מגוחכים בחוגי אנשי הקולנוע הישראליים. עתה מתברר ששמעו הגיע אף למרכז הלאומי של הקולנוע הצרפתי. לפי סיפור המהלך במוסד זה, הגיש הירשברג, כאשר נפגש עם נשיא פסטיבאל הקולנוע בקאן, מיסייה ארל' נג'ר, שי לנשיא בצורת שקל זהב. ארלנגר הינח את המטבע במקום בולט על שולחן העבודה שלו. הירשברג הו' דעוץ ואמר לו: "לא, לא! קח את זה הביתה!" למראה הבעת פניו הנהמת של ארלנגר, הסביר לו הירשברג את כוונתו: "פה יגנבו לך את זה!" ארלנגר ניסה להתנגד: "אבל זאת המטבע של יו' נאנח הירשברג: כן, אני יודע, אבל אצלנו גונבים הכל!" ● משה ינוקא, מ'מנהלי תיאטרון העונות, ערך השבוע מתי'חה אכזרית לצמד ידידים. הללו פגשו אותו בבית-קפה. כיוון שינוקא מוכר כלישכת-מודיעין למסיבות, התעניינו ל' דעת היכן נערכת מסיבה באותו ערב. לנגד עיניו של ינוקא, לשעבר רביסרן צנחנים, עמדה מודעה שקרא באותו יום בעתון, בה ביקשה משפחה מסויימת ל' המצע מביקורים אצלה בגלל אבל. ינוקא מסר לידידיו את הכתובת שבמודעה כ' כתובת שם נערכת המסיבה. הידידים מצאו באותו דירה כשקבוק של משקה חריף בידם, והתנצלו: "מצטערים, שמענו שיש כאן מסיבה."

★★★

פסוקי השבוע

● **ח"ב מפא"י דויד ב'נגוריון:** "מי שאינו רואה שגרמניה היא אחרת הוא אידיוט גמור!"

● **הנ"ל על הקצין הבכיר:** "כל אחד יודע מי זה. אינני מבין למה הצנוורה פוסלת את שמו."

● **חתן פרסינוב מ'ארותיו לותר קינג:** "הפילוסופיה של עין תתן עין מביאה כסופו של דבר לכך שכולם יהיו עיוריים."

● **ראש ממשלת בריטניה הי ארלד וילסון:** "אילו היינו משקיעים במיבצע הייצוא שלנו עשיריית מן הבשרון שאנו משקיעים בהונאת מפקח מסי-הכנסה, כי אז לא היה לנו גרעון במאות-התשלר מים הלאומי."

● **מוזכיר האו"ם או תאנט:** "בעיניות מלחמה ואיבה, הקורבן הראשון היא האמת."

● **ח"ב חרות בנימין אבניאל:** "הישראלי מייצר כבושמן אפריקאי, ורוצה ברמת חיים של אירופי."

קולונוע

סרטים

זאב בעור כבשה

הייה שלום צ'ארלי (תל-אביב, תל-אביב, ארצות-הברית). היית בחור טוב, ימה גולו החדש דחקא, בעורה של דבי ריינולדס שהתעסקת עם אשה אחת יותר מדי, וקפצת לים מנוקב קליעים מאקדוחו של בעל קנאי.

מה עושה השטן אם לא להחזיר את צ'ארלי רודף-הגשים לעולם החיים — בגיל גולו החדש דחקא, בעורה של דבי ריינולדס החתיכית? הוי צ'ארלי, איזה תסבוכת! סו' ני המיסכן כמעט מוצא את עצמו מנסק את חברו בתארה, וכשמופיע מחזור — אוכלת אותו הקינאה.

אבל עוד נותרו אקרוחים יורקי-אש, וצ'אר' לי התתיכה צולל אל מעמקי הים כפי שעשה קודם לכן כצ'ארלי החתיך. אבל מי שעושה את הקונץ פעם אחת, יכול לעשותו פעמיים. וזה מצחיק בסוף לא פחות מאשר בהתחלה. מה עוד שדבי ריינולדס מוצאת סוף-סוף את מקומה. בתפקיד הגבר-האשה היא הרבה יותר משכנעת ומקסימה מאשר כאשה בלבד.

פצצת אטום על מוסקבה

אזעקה גורלית (מוגרב, תל-אביב): ארצות-הברית) הוא סרט המאיים שוב שאם לא י'פסק החימוש הגרעיני, עלול העולם להינזק. אולי בצורה סופית, זה עלול לקרות בגלל תקלות טכניות פעוטות, טירוף דעת, או טעות במחשב אלקטרוני.

הטעות האנושית או המיכנית, שכל-כך חוששים ממנה, מתרחשת בסרט זה שוב, ולהק מפציצים של פיקוד האוויר האסטר'טגי של ארצות-הברית, יוצא להטיל מטע'נים גרעיניים על מוסקבה. רק שני אנשים ישרים והגונים נותרו עוד בעולם: נשיא ארצות-הברית (הגרי פונדה) וראש-ממשלת בריט'המועצות. הם מבינים שאם יוטלו הפצצות, למרות כל השיקולים החיוביים, לא ישרו להם עמים למשול בהם. לכן הם עושים יד אחת כנגד כל העולם כדי להשאירו בחיים.

אחרי ד'ר סטריינג'לאב — סטירה מבר'יקה על אותו נושא בכיכובו של פיטר סלרס — קשה לומר דברים שלא נאמרו בענין זה. אפילו אם אומרים אותם ב'רצינות, כפי שעושה הבמאי סידני (12 המושבעים) לומט בסרט זה.

התקוה היחידה שנשארה לעולם היא שהאנשים הממונים באמת על האזעקות הגורליות, אינם רואים סרטים מסוג זה. הם עוד יכולים להשתכנע שהעסק לא כל-כך נורא, ולעשות באמת אינו טעות טיפשית או מעשה טירוף קטן, רק שבביל השעשוע שבדבר.